

## 29:3

**En fastighetsägare som i strid mot förbud i ABVA fortsatt att avleda dagvatten till allmän spillvattenledning har förpliktats att utge skadestånd till huvudmannen för den allmänna va-anläggningen.**

A.J.:s fastighet ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning. Den är sedan 1923 ansluten till denna anläggning. Fastigheten ligger centralt i Trelleborg och omfattas av detaljplan. Tidigare bestod kommunens avloppsanläggning i området av ett kombinerat system. Med anledning av bl.a. inträffade källaröversvämningar har kommunen byggt ut ett separat dagvattennät och det pågår sedan flera år en övergång till ett duplikatsystem. För A.J.:s fastighet upprättades förbindelsepunkt för dagvatten den 14 oktober 1994. I p. 17 fjärde stycket i kommunens allmänna bestämmelser för brukande av den allmänna va-anläggningen (ABVA) föreskrivs följande:

Avleds dag- och dränvatten från fastighet till spillvattenförande ledning får fortsatt tillförsel av sådant vatten inte ske, sedan särskild förbindelsepunkt för ändamålet upprättats och fastighetsägaren underrättats därom. Va-verket bestämmer tidsrymd inom vilken tillförseln skall ha upphört. Undantag från förbudet eller anstånd med avbrytande av tillförseln kan medges av va-verket om särskilda skäl föreligger. Ändrar fastighetsägaren installationen så att dag- och dränvatten avleds till den allmänna dagvattenledningen eller till LOD-anläggning kan va-verket i vissa fall bevilja bidrag till kostnaderna för ändringen.

Kommunen hade i sin va-taxa infört en särskild periodisk avgift för tillförd dagvattenmängd till kommunens spillvattennät för fastighetsägare som inte har efterkommit uppmaning att separera fastighetens dagvatten från spillvattennätet. A.J.:s fastighet hade såväl spill- som dagvatten kopplat till den allmänna spillvattenledningen. Kommunen påförde honom årsavgift för tillförd dagvattenmängd till spillvattennätet för 1996 med 1 263 kr.

Kommunen yrkade att Va-nämnden skulle förplikta A.J. att till kommunen utge 1 263 kr jämte ränta.

A.J. bestred yrkandet.

Kommunen anförde: Kommunen har byggt ut ett separat dagvattennät i området och den tidigare ägaren till fastigheten har underrättats om att förbindelsepunkt för dagvatten har upprättats för fastigheten. Enligt ABVA är det då inte längre tillåtet att släppa ut dagvatten i spillvattennätet. Den tidigare fastighetsägaren har uppmanats

att utföra den erforderliga separeringen. Sedan fastigheten bytt ägare har A.J. medgetts förlängde respittid för att utföra separeringen till den 14 april 1996. Trots detta har A.J. ännu inte kopplat om dagvattensservisen på sin fastighet. Avgiften grundar sig i första hand på 26 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen), enligt vilken den genom underlåtenheten att separera dagvattnet uppkomna särskostnaden för kommunen skall fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund. Kostnaden för dessa fastigheter är avsevärt högre för huvudmannen. I andra hand grundar den sig på 29 § va-lagen, enligt vilken fastighetsägare som åsidosatt sin skyldighet i förhållande till huvudmannen skall fullgöra vad som eftersatts samt ersätta skadan.

A.J. anförde: Hans fastighet har under mycket lång tid haft rätt att släppa ut dagvattnet i spillvattenledningen. Avtal härom mellan huvudmannen och fastighetsägaren föreligger därför sedan länge. Avtalet mellan huvudmannen och fastighetsägaren är inte heller tidsbegränsat. Kommunen har emellertid ensidigt ändrat avtalet och förbjudit vidare utsläpp av dagvatten. Ändringar i avtalet skall ske först efter förhandling mellan berörda parter. Eftersom förhandlingar inte har hållits, anser han att han som fastighetsägare skall hållas skadeslös. Det är därför inte rimligt att han skall betala extra för en nytthet som sedan tidigare omfattas av erlagda avgifter.

#### **Va-nämnden yttrade:**

Kommunen har moderniserat den allmänna avloppsanordningen genom att ersätta det gamla kombinerade systemet med ett duplikatsystem med separat dagvattenledning. Förbindelsepunkt för dagvatten har därefter upprättats för A.J.'s fastighet. I samband med omläggningen har kommunen tagit in ett förbud i ABVA mot fortsatt tillförsel av dagvatten till spillvattenledningen.

Det finns som kommunen har framhållit många goda skäl för ett duplikatsystem. För genomförandet av ett sådant system har kommunen rätt att på sätt kommunen har gjort förbjuda fortsatt dagvattenutsläpp i den gamla kombinerade avloppsledningen. A.J. är därför skyldig att separera fastighetens dagvatten från spillvattennätet. Han har också anmodats att göra detta men har hittills vägrat.

Kommunen har antagit en särskild taxa för tillförd dagvattenmängd till spillvattennätet för de fastigheter där separering av dagvattnet inte har skett. Enligt kommunen skulle denna taxa stödja sig på 26 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen). Genom den förut nämnda bestämmelsen ABVA har kommunen emellertid förbjudit abonnenterna att bruka den allmänna va-anläggningen på detta sätt. Enligt Va-nämndens uppfattning kan en brukningstaxa för ett brukande som inte är tillåtet inte förenas med va-lagens avgiftsregler. En sådan taxa kan därför inte godtas som grund för avgiftsuttag.

Det torde i stället ankomma på kommunen att se till att fastighetsägarna lever upp till förbudet i ABVA och separerar fastigheternas dagvatten från spillvattennätet. Detta kan exempelvis ske genom utverkande av åtgärdsförelägganden för fastighets-

ägarna att avbryta tillförseln av dagvatten till kommunens spillvattennät. Ett sådant föreläggande enligt 29 § va-lagen kan sedan verkställas enligt allmänna exekutionsrättsliga regler.

Som det får förstås har kommunen emellertid i andra hand begärt att det yrkade beloppet skall utgå som skadestånd enligt 29 § va-lagen. Det är uppenbart att A.J. som brukare av den allmänna anläggningen har åsidosatt sin skyldighet gentemot kommunen som huvudman för denna anläggning genom att trots förbudet i ABVA fortsätta dagvattenutsläppen i spillvattennätet. Det är också klart att detta orsakat kommunen olägenheter och skada i form av bl.a. ökade kostnader för drift och underhåll. A.J. kan därför inte undgå skyldighet enligt 29 § va-lagen att ersätta kommunen för den uppkomna skadan. Han har inte ifrågasatt det yrkade beloppet i och för sig.

På grund av det anförda skall kommunens talan på den i andra hand åberopade skadestandsgrunden bifallas.

Va-nämnden förpliktade A.J. att till kommunen betala 1 263 kr jämte ränta.

*Beslut: 1997-07-17, BVa 64*

*Mål nr: Va 210/96*